

PRIČA 3

Vani je bilo prilično hladno, a oni nisu puno jeli - mali doručak prije četiri sata nije bio dovoljan. Marek je predložio da nešto pojedu u jednoj od poznatih kantina u Wrocławu.

- Pa, kakvo je ovo mjesto? - radoznalo je upitao John.

- Ah, na poljskom ga nazivamo „bar mleczny“ - na hrvatskom bi to značilo „mliječni bar“.

Ovaj se zove "Miś" ili "Medvjed". Tamo možeš naći stvarno jeftinu tradicionalnu hranu, uglavnom bez mesa. Tradicija tih mjesta seže u komunistička vremena kada je mesa bilo malo. Ušli su u bar. Red je bio dug, ali kretao se vrlo brzo. Narudžba se plaća na posebnom šalteru, a zatim se račun nosi na šalter gdje se preuzima hrana. Unutrašnjost bara izgledala je vrlo jednostavno, s desetak stolova unutra i nekoliko vani; većina ih je bila zauzeta. Činilo se da ljudi jako uživaju u svojim jelima.

- Kakvu hranu ovdje poslužuju? - upita John, gledajući tanjure ljudi koji su sjedili blizu reda.

- Pa, leniwe pierogi, kopytka, łazanki, pierogi ruskie, barszcz ukraiński, pomidorowa, ima ih mnogo! A hrana je zaista jeftina jer grad pokriva neke troškove za nas.

- Misliš kao subvencija?

- Da. I mjesto miriše stvarno lijepo.

- Kakva su to jela koja si nabrojao?